

цар, Јулијан Одступник - папски капелан. У том свету све добија фантастичне боје... Мирно се саживљују најгрубљи анахронизми и најчудније измишљотине" [86, стр. 237-238]. Све ове чињенице (и хиљаде других) се одбацују као бесмислене само на основу њиховог неслагања са данас прихваћеном хронологијом.

Најстарија Аристотелова биографија датирана је у 1300. год., при чему тај рукопис "све више и више пропада, и поједина места која су се могла прочитати у XIX веку, сада се читају са великим тешкоћама (а по традиционалној хронологији, многи рукописи више него хиљадугодишње старости, на пример кодекси Библије, задржали су гинкост пергаментa и дивно су сачувани. - А.Ф.)" [119, стр. 29]. Сматра се да су "најбоље до данас сачувани грчки кодекси Аристотелових дела из X-XII века" [119, стр. 206]. Као у древности (када је вођен чувени спор између платонизма и аристотелизма), у XV веку се поново води спор између Х. Платона (платонисте) и Г. Схоларија (аристотелисте) [119]. Историјом упознавања Европе са Аристотеловим делом први пут су почели да се баве тек у XIX веку [119]. "Аристотелова философија је чамила у стагнацији и ћутању... тек... по истеку 1230 година од Христовог рођења... код латина се прославила Аристотелова философија" (цит. по [119, стр. 230]). "Средњовековни писци су имали обичај да се позивају на изворе које често нису ни видели..." [115, стр. 117].

У Средњем веку је "спор реалиста и номиналиста... скривао под својом унеколико варварском спољашношћу ренесансу две бесмртне школе - идеализма и емпиризма. Номинализам и реализам... су представљали поновну појаву учења Аристотела и Платона у XII веку" [118, стр. 167-168]. При томе у XII веку оригинали радова Платона и Аристотела још нису били познати у Европи (нису били написани?) [118]. У XII-XIII веку у Паризу "три од четири главна античка философска система су имала одговарајуће представнике у средњовековној науци" [118, стр. 175]. "Судар између реализма... и номинализма... је најзад генерисао скептицизам... Остало је само да васкрсне још један систем, који је у Грчкој такође настао после осталих и изгледао и сада неизбежан... а то је мистицизам (кога је васкрснуо Бонавентура. - А.Ф.)..." [118, стр. 175]. Дакле, еволуција средњовековне философије чак и у хронолошким детаљима прати свој "древни модел". Прикажимо ову информацију табеларно.

Средњи век

1. Реализам
2. Номинализам
3. Платон - "обнављач" платонизма
4. Г. Схоларије - "обнављач" аристотелизма
5. Борба између 1. и 2. тока

Антика

1. Идеализам
2. Емпиризам
3. Платон - оснивач платонизма
4. Аристотел - оснивач аристотелизма
5. Борба између 1. и 2. тока